

ARTEXHIBITION BY STUDENT OF FACULTY OF PAINTING SCULPTURE AND GRAPHIC ARTS SILPAKORN UNIVERSITY

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานศิลปกรรม
ของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ART EXHIBITION
BY STUDENT OF FACULTY OF
PAINTING SCULPTURE AND
GRAPHIC ARTS
SILPAKORN UNIVERSITY

AT THE GALLERY OF THE FACULTY OF
PAINTING SCULPTURE AND GRAPHIC ARTS,
SILPAKORN UNIVERSITY
SEPTEMBER 27-OCTOBER 10, 1988
MON-FRI 9.00-19.00 P.M.
(SAT 9.00-16.00 P.M.)

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานศิลปกรรม
ของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
27 กันยายน - 10 ตุลาคม 2531
วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 9.00 - 19.00 น.
(วันเสาร์ เวลา 9.00 - 16.00 น.)

“พุ่มนี้ก็สายเสียแล้ว...”

...ฉันได้ออกจากโลกนี้ไปแล้ว โดยไม่เสียใจ
เพราะฉันได้ใช้ชีวิตของฉันให้กับบาง
สิ่งที่เป็นประโยชน์ ในฐานะเป็นผู้รับใช้ที่
คำต้อยในงานศิลปะของฉัน...

ศิลปิน พีระศรี

ARS LONGA VITA BREVIS
ศิลปะยืนยาว ชีวิตสั้น

คำนำ

คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อตั้งขึ้นมาเป็นเวลา 45 ปี นับว่าเป็นสถาบันทางศิลปะที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย ได้ผลิตศิลปินบัณฑิต และศิลปินผู้สร้างประโยชน์ให้แก่สังคมและสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมาก

ทางคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ได้จัดแสดงผลงานศิลปกรรมของนักศึกษาขึ้นในปีพ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ว่างเว้นไปเป็นเวลากว่า 3 ปี การจัดแสดงผลงานศิลปกรรมถือว่าเป็นหน้าที่อันหนึ่งของคณะฯ คือการเผยแพร่ความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจในงานศิลปะแก่นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

การจัดแสดงผลงานศิลปกรรมของนักศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนสู่ประชาชนให้ได้รับความเคลื่อนไหว และขั้นตอนของการศึกษาดังแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง คือ สามารถสร้างสรรค์ศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการศึกษาศิลปะไทยโบราณทั้งในด้านการศึกษารูปแบบ วิวัฒนาการ และการสร้างสรรค์ ศิลปะไทยในรูปแบบใหม่ อีกทั้งจะได้เป็นการสำรวจแนวความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็นของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งมีต่อผลงานของนักศึกษาที่ได้นำมาแสดงในครั้งนี้ อันจะเป็นหนทางให้นักศึกษาได้ปรับปรุงและสร้างสรรค์งานศิลปะให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับสังคมในปัจจุบัน

ผลงานศิลปะที่นำออกแสดงเผยแพร่ครั้งนี้ ประกอบด้วย

ผลงานประเภทจิตรกรรม	จำนวน 30 ชิ้น
ผลงานประเภทประติมากรรม	จำนวน 20 ชิ้น
ผลงานประเภทภาพพิมพ์	จำนวน 40 ชิ้น
ผลงานประเภทศิลปะไทย	จำนวน 10 ชิ้น
ผลงานประเภทวาดเส้น	จำนวน 20 ชิ้น
ผลงานประเภทองค์ประกอบศิลป์	จำนวน 20 ชิ้น
ผลงานประเภททฤษฎีศิลป์	จำนวน 10 ชิ้น
รวมทั้งสิ้น	จำนวน 150 ชิ้น

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การแสดงผลงานศิลปะของนักศึกษาในครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในความเข้าใจและสร้างความนิยมศิลปะให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วกัน

ศิริเจริญ

นายวรสันต์	สุภาพ	นายถนอมจิตร	ชุมวงศ์	นายประจิม	จันทร์เขียว
นายสราวุธ	อรรถจักร	นายพดล	อากาศ	น.สว.โลลิกษ์	ผลเพิ่ม
นายสันติ	ชูสำโรง	นายวสันต์	ยอดอัม	นายวัฒนา	ทิพย์วัฒน์
นายสุชาติ	พรหมรักษา	นายสิทธิชัย	กาญจนศรรัตน์	นายวิษณุ	เกิดศิลป์
นายสุดเขต	เกียรติบุษาค	สภาควิชาอภยวพิจฉมา		นายวิรัตน์	รุ่งพัยคม
นายสุทัศน์	โพธิ์ศรีกุล			นายวิระศักดิ์	พนารมย์
นายสุธรรม	วิลาวัลย์เดช	นายกิตติฤทธิ์	ปรีณ	นายสมรด	สุวรรณพงษ์

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

Rama IX Art Museum Foundation

เปลี่ยนติพจน์ อวาม

นายทวีศักดิ์	ธนมิตร	นางสาวกณธนา	คำโสภี	นายเสวี	ทพพร	นายสุวัฒน์	คำมา	นายทวีเกียรติ	ธีระอรรถเวช	นายสมภาพ	ศรินทร์รัตน์
นายทวีศักดิ์	ศรียกอดิ	นายกิตติ	เพ็ญรมณีนวงศ์	นายสมชาย	ทวงจิน	นายสมเกียรติ	ประตุ	นายธีรวัฒน์	จามเชื้อชิต	นายลาอิต	เทคนา
นายทินกร	ภาษสรุวรรณ	นายกิตติพงศ์	ประมุขศิลป์	นายศุภชัย	เอี่ยมเย็น	นายสมชาย	เกตุกุล	น.ส.อัญลักษณ์	กองศรี	นายสุรพร	เลิควงศ์ไพฑูรย์
นายนิเวศ	มะธูโป	นายคมกริช	ลัสดิธรณ์	นางสาวทพญา	ขุนน้อย	นายสมพงศ์	บุญรอด	นายเทพพล	สุภูมิารพันธ์	นายไสว	วงษาพรหม
นางสาวนุเมติ	คำยา	นายศุภาวธ	ทองไทย	นักศึกษาชั้นปีที่ 3		นายสมศิลป์	แพทย์คุณ	น.ส.นุชนารณ	อินทรีเลิศ	นายจิรพงศ์	ขุนแผ้ว
นายบุญชัย	อภิชนาพงศ์	นายจิโรจ	วราภูลนุเคราะห์	นางสาวกนกพร	ทินจันทร์	นายอรรถสิทธิ์	อมรรวิบุตร	นายประภาส	ชวณชัย	นายบุญทรง	ศรียกอดิ
นายบุญเสริม	เงินทองมาก	นายธีรวัฒน์	วันทา	นายการณ	อารีรัมย์	นายเอก	เพ็ชรเอี่ยม	นายทองอร	สุธรรมวิจิตร	นายพินิจ	สมคิด
นายปริกมล	เชียววานิช	นายจริยธ	ประทุมรัตน์	นายเกรียงไกร	วงษ์ปิตินันต์	นายอวรมณ	พรมภา	นายมิตรชัย	ภักตร์เจริญ	นายบุญกว้าง	นนท์เจริญ
นายแผน	เอกจิตร	นายจุพงศ์	วิมลเยี่ยม	นางสาวกรรณา	จันทร์ดี	นายอุดม	อรอุทธี	นายศรายุธ	พิงสุจิต	นายวัลลภ	หน่อศรีดา
นายพิลาศพงษ์	เรืองจันทร์ฤทธิ์	นางสาวโสมศรี	กล้านอม	นายจรเดช	สงวนสิงห์	นายอลงกรณ์	หล่อวัฒนา	นายสมเกียรติ	เจริญวิวัฒน์กุล	มหาวิทยาลัยพะเยา	
นายพิไล	ประทุมชาติ	นายชัยพร	แช่เล่า	นายจรินทร์	ดรรพพงศ์	Rama IX Art Museum Foundation		นายลมยศ	ลัสดิ	นายกิตติชัย	กันแดง
นายภราดร	เชิดชู	นายธำนิทร์	จักรเวช	นางสาวจินตนา	เปี่ยมศิริ	นักศึกษาชั้นปีที่ 4		นายสัมพันธ์	พงษ์บุษผา	นายกิตติชัย	กันแดง
นายภัทรศ	ลาลอรัตน์	นายธีระยุทธ	จีนประชา	นายจรงค์ดี	จิตติภา	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสิทธิรัตน์	ศรีพฤชชาติ	นายพิเชษฐ์	พาณิชย์เจริญลา
นายภูริทัต	แดงงาม	นายธรรมบุญ	แก้วสว่าง	นายเจษฎา	ดวงดี	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสิทธิชัย	ปรีชญารัตินกุล	นายบุญธ	พินิจพงศ์
นายมนตรี	เหมื่อนมี	นายชัย	สิทธิรักษ์	นายจักรชัย	ศิริพันธุ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสุชาติ	เวชสุริยะกุล	นายวัชร	ประยูรคำ
นายบุญธ	สกุลชาติ	นายท	อุตฤทธิ	นายชาคร	ผาสวรรณ	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสุธี	คุณาวิชยานนท์	นายเสวก	สงเคราะห์
นางสาวบุพา	อังกุล	นายปริรักษ์	ศุภดิรยวพงศ์	นายฐิตพล	สุวรรณกุลสง	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสุริยา	ศรีสุภาพ	นายพุทธทรัพย์	หัตถกิจโกศล
นายวัชร	กลิ่นประติษฐ์	นายประสาน	เอนกอนันตพันธุ์	นายเด่น	ทวนจริง	นายศักดิ์	อดิทิบูลย์สิน	นายสิทธิโชค	กอนนาค	นายสมโภชน์	เอื้ออิง
นายวิชา	วิรัชดำรง	นายประสาน	สงค์ประเสริฐ	นายธำนิทร์	ชอรูป	นายคณิต	จงจิตงาม	มหาวิทยาลัยศิลปากร		มหาวิทยาลัยศิลปากร	
นางสาววิไลพร	บุญทา	นายปราโมทย์	ภูพมา	นายธีรวัฒน์	กล่อมมานพ	นายถวัลย์	ประมาณ	มหาวิทยาลัยศิลปากร		มหาวิทยาลัยศิลปากร	
นายวิศิษฐ์	พิมพ์ม	นายปิตุวรรณ	สมไทย	นายธีระวุฒิ	สำเภากเงิน	นายองชัย	สิวนลนันทสกุล	นายมิตรพงศ์	ไตรพงศ์พันธุ์	น.ส.จงกล	เอี่ยมสูงเนิน
นายวุฒิกร	คงคา	นายพรชัย	กิตติเจริญวิวัฒน์	นายเนติกร	อินโย	นายองชัย	วัชรินทพร	นายองชัย	ศรีสุประเสริฐ	นายจรงค์ดี	ปลาบุทอง
นายศราวุฒิ	สุวรรณรัตน์	นายไพรัช	ศิรินภาภาค	นายนพล	โควิลาศ	น.ส.นุชนา	ศรีนวล	นายธีระวัฒน์	คณะมะ	นายวินนทร์	ปานระทิป
นายศรียา	หอมลัสดิ	นายภควัฒน์	ไววิทยะ	นายดินทร์	มหาวงค์	นายประทัย	แสงรักษาเกียรติ	นายอภิชัย	ภิรมย์รักษ์	นายพงษ์ศักดิ์	พุทธเจริญ
นางสาวศิริวรรณ	โพธิ์ไทย	นายมานิตย์	ศุทธิวัฒน์ศิลป์	นายประเดิม	สง่าแสง	นายพงศ์ณัฐ	นิมละออ	นักศึกษาชั้นปีที่ 5		น.ส.พัชรินทร์	มีลาภ
นายศิริศักดิ์	คล้ายมนต์	นายมนต์ชัย	สิลาวิวัฒนา	นายพิษญา	ช่างแหพร	นายพรชัย	นิมกุลเสถียร	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายวิชา	เจียมปรีชา
นางสาวสวสยา	กองเกตุ	นายบรรยง	มบุญผล	นายพิรพงษ์	บำรุงไทย	นายสมศักดิ์	ผลทิพย์	มหาวิทยาลัยศิลปากร		น.ส.วิมลมาลย์	ชินระชะนะ
นางสาวสณญา	ยศแก้ว	นายธีระยุทธ	เลิศสุตวิชัย	นายพงศ์พันธ์	ภูพงษ์	นายสมศักดิ์	ชุมภูนท์	นายธีระพงษ์	คณะมะ	นายธีระพงษ์	ภาณุศักดิ์
นายสันติ	ทองสุข	นายวรา	ชัยนิตย์	นายพงษ์ศักดิ์	จันทางค์	นายสรรพทิพย์	สิทธิสินต์	นายอภิชัย	ภิรมย์รักษ์	นายสันติพงศ์	อวณเดช
นายสมชาย	เล่าอรุณ	นายวิวัฒน์ชัย	ศิริสัมพันธ์	นางสาวพรพรม	ชาววัง	นายสุภาพ	โกศลสุรัตน์	นักศึกษาชั้นปีที่ 5		นายสมศักดิ์	แสงสุณเจริญผล
นายสมพงษ์	แช่ชัย	นายวิชัย	แช่บุญ	นายภาณุ	น้อยอารีย์	นายสุทัศน์	นิมเจริญ	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายสุชาติ	เห็นความดี
นายสิงเรศ	ศิริไพบลย์	นายวิชัย	นุพันธ์	นายภูธร	สุวรรณสิงห์	นายอัศวิน	สินสมุทร	มหาวิทยาลัยศิลปากร		นายเกียรติจร	ใจดีกุล
นายสุนันทชาติ	หนูศุภ	นายสรารุณ	ทองศรี	นางสาววรสิน	ไกรทอง	นายออาจ	เจียมเจริญพรกุล	นายจ่านงค์	ธนาวิบูล	นายพลิต	พุทธคุณต์
นายสุตใจ	ไชยพันธุ์	นายสันติ	อริญเจริญยิ่ง	นายฤกษ์ชัย	เข้มสาคร	นายโอภาส	โยติพนอวานนท์	นายจ่านงค์	สารารักษ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร	
นางสาวสุทธิดา	เทียนรุ่งอร่าม	นายสัมพันธ์	เสนาเทศ	นายวิวัฒน์	กริทอง	นายนพล	อิทธิพงศ์สกุล	นายฉลอง	บุญจันทร์	นายลาครินทร์	ศรีออรณ
นายอนันต์	จินตางค์	นายสุชาติ	แก้ววิเศษ	นายวัชรินทร์	วัดตพันธุ์	นายไพศาล	ภาวิเศษ	นายลิต	นาคพะวัน	นายไตร พ	เพ็ญสุ
นายอนันต์	ปริญญนันท์	นายสุเทพ	ภิญโญประณ	นายวิเศษพล	เหลือออรณ	นายศราวุธ	ทรัพย์มาก	นายณรงค์	นาคา		

อ.สมพร รอดบุญ

ชาลส์ ไชมอนส์ ขณะสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปินร่วมสมัยในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นศิลปินอเมริกัน ยุโรป หรือแม้แต่ศิลปินในประเทศไทยเราก็ตามค่อนข้างจะมีการรวมตัวกันสร้างสรรค์ผลงานเป็นกลุ่มหรือเป็นลัทธิที่มีแนวความคิดหรือรูปแบบคล้ายคลึงกันนั้นน้อยลงทุกที หากได้ศึกษาและสังเกตการเคลื่อนไหวของศิลปินในโลกโดยทั่วๆไป จะเห็นว่าศิลปินในยุคนี้ ได้แสดงความเป็นตัวของตัวอย่างชัดเจน อีกทั้งที่มาของความคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะของเขาก็มักจะมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของศิลปินแต่ละคนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ศิลปินร่วมสมัยในเวลานี้มีความแตกต่างกันไปมากมายหลายลักษณะ จนยากที่จะกล่าวหรือกำหนดให้แน่นอนลงไปได้ว่า ศิลปะของศิลปินเหล่านั้น มีแนวโน้มไปทางใดได้บ้าง

ในขณะที่ดูเหมือนว่า วิทยาการทางด้านโบราณคดี หรือโบราณวิทยาจะมีบทบาทต่อการศิลปสมัยใหม่ในด้านทัศนศาสตร์ศิลปะไม่น้อย ศิลปินยุโรปและอเมริกันหลายท่านที่ให้ความสนใจในอันนี้ ได้นำความรู้และความประทับใจของตนที่ติดฉันทันธรมหรืออารยธรรมอันเก่าแก่ ตลอดจนนำความบันดาลใจจากปรากฏการณ์ทั้งของโบราณสถาน ซึ่งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลกมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะขึ้น ศิลปินเหล่านั้นมักจะถ่ายทอดความคิดจินตนาการและความรู้สึกของตนออกมาในรูปแบบของประติมากรรมแนวหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปทรงของสถาปัตยกรรมโบราณ ที่อาจจะสร้างขึ้นโดด ๆ หรือสร้างขึ้นเป็นเมืองหรือหมู่บ้านก็ได้ ประติมากรรมเหล่านั้นจะมีขนาดที่ได้ถูกย่อและลดสัดส่วนให้เล็กลงเป็นลักษณะแบบหุ่นจำลองซึ่งเรียกว่า "MOCK ARCHEOLOGICAL MODEL"

การสร้างละครศิลปะนั้นมีที่มาจากอิทธิพลทางด้านโบราณคดีนั้น ประจักษ์ชัดในช่วงของปี ค.ศ. 1970 ศิลปินบางคนได้รับความบันดาลใจหรือได้รับอิทธิพลจาก อยุธยา ธรรมแก่แก่ เช่น ปอมเปอี อียิปต์ มายัน หรือชนเผ่าอินเดียนแดง เป็นต้น ผลงานส่วนมากจะเป็นรูปทรงทางสถาปัตยกรรมซึ่งมีพื้นฐานมาจากของจริง ประกอบกับการผสมผสานความคิดและจินตนาการของศิลปินแต่ละคนด้วย ผลงานเหล่านี้มีทั้งที่เป็นผลงานที่สร้างขึ้นอย่างถาวรหรือเป็นผลงานที่สร้างขึ้นให้เห็นได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น ศิลปะประเภทนี้จะหาได้ไม่มากนัก อาจจะมีการจัดแสดงขึ้นเป็นพิเศษ ตามหอศิลป์ พิพิธภัณฑ์ หรืออาจจะจัดแสดงตามเทศกาลแ่งซึ่งเป็นที่สาธารณะก็ได้

สิ่งที่ผ่านลงในใจก็ประการหนึ่งคือ ก่อนหน้าที่ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาชิ้นแรกจะต้องหาประสบการณ์ได้ศึกษาและได้สัมผัสกับโบราณสถานต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งเสียก่อน ศิลปินเหล่านั้นสนใจพวกทรากรปักษ์ทั้งของสถาปัตยกรรมเป็นพิเศษ สภาพของทรากรปักษ์ทั้งนั้นทำให้พวกเขาได้เข้าใจในเรื่องของโครงสร้าง หลักและวิธีการในการก่อสร้างของคนในสมัยโบราณ นอกจากนี้ทรากรปักษ์ทั้งยังทำให้รู้สึกได้ในเรื่องของเวลา การเสื่อมสลาย การเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม และข้อสำคัญทำให้เขาได้สัมผัสกับชีวิต ตลอดจนความลึกซึ้งซึ่งแฝงอยู่ในอารยธรรมเก่าแก่เหล่านั้นด้วย

ศิลปินชาวฝรั่งเศสคน คือ แอน และแพทริก พัวริเยร์ (ANNE AND PATRICK POIRIER) ได้กล่าวว่า ผลงานของเขาคือผลงานที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจสถาปัตยกรรมโบราณตามที่ต่างๆ ในฝรั่งเศส เขาเรียกปรากฏการณ์นี้ตามเมืองโบราณ การผูกพันของกำแพงเพดานหรือส่วนต่างๆ ของตัวอาคาร ซึ่งให้ความรู้สึกอยู่อย่างประหลาด เขานิยมสร้างหุ่นจำลองของเมืองโบราณต่างๆ จากจินตนาการของตนด้วย หุ่นจำลองเหล่านี้มีความเก่าคร่ำครึเหมือนของจริงมาก ไม่ว่าจะเป็นตัวสถาปัตยกรรมหรือสภาพของภูมิประเทศที่เป็นที่ตั้งของโบราณสถานก็ตาม หากมองภาพถ่ายของผลงานเหล่านี้ แทบจะบอกไม่ได้เลยว่าภาพที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า เป็นเพียงหุ่นจำลองเท่านั้นเพราะดูแล้วเหมือนภาพที่ถ่ายจากกลางอากาศมาเบื้องล่าง ผลงานชิ้นสำคัญของศิลปินทั้งสอง ได้แก่ผลงานชื่อ "A CIRCULAR UTOPIA" ซึ่งเป็นกลุ่มวิหารอันมีที่มาจากจินตนาการของศิลปินเอง และได้เคยนำออกแสดงแล้วที่ หอศิลป์ เซอร์เพนไทน์ ในกรุงลอนดอน

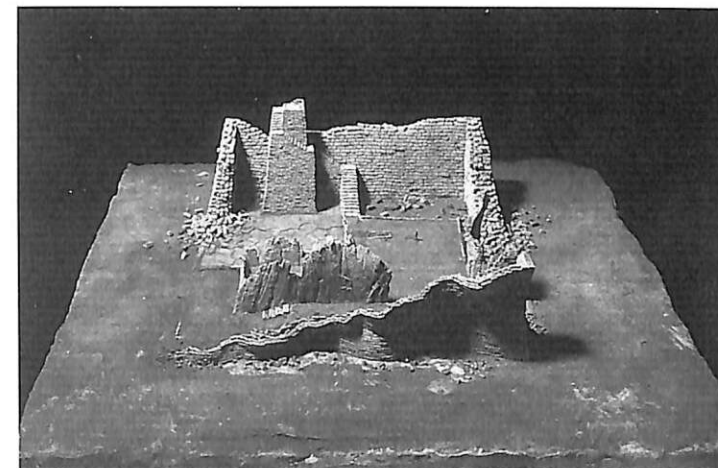
ผลงานของศิลปินอีกคนหนึ่ง ซึ่งน่าสนใจเป็นพิเศษ คือ ผลงานของ ชาลส์ ซิมอนส์ (CHARLES SIMONDS) เป็นงานประเภทหุ่นจำลองยลสวนเช่นกัน ประติมากรรมของเขาร้างขึ้นจากส่วนประกอบของดินเหนียว กังไม้ ก้อนหิน และทราย การย่อบหรือการจำลองให้หมดขนาดเล็ก ทำให้ผลงานของเขามีความเหมือนจริงและทำให้เขาได้

แสดงความรู้สึกละแฉงใจตนจากการของตนเองโดยอิสระ ประติ-
มากรรมของไฮมอนส์ มีแบบฉบับและลักษณะเฉพาะที่ทำให้
ความรู้สึกเหมือนเป็นสถานที่ที่กว้างซึ่งมีสิ่งมีชีวิตซ่อนเร้น
อยู่ภายใน เขามักจะเขียนสิ่งมีชีวิตในงานของเขาว่า "LITTLE
PEOPLE" หรือมนุษย์ตัวเล็ก ๆ ความจริงแล้วมนุษย์ตัว
เล็ก ๆ หรือคนแคระของไฮมอนส์มีที่มาจากความฝันของเขา
เมื่อสมัยยังเป็นเด็ก และนอกจากนี้สภาพสังคมในเมืองใหญ่
ทุกวันนี้ทำให้เขารู้สึกว่ามนุษย์เราเป็นเพียงสิ่งเล็ก ๆ ซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของสังคมเทคโนโลยีสมัยใหม่เท่านั้น

ผลงานของโซมอนส์ทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดที่เขาต้องการสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของคนในยุคโบราณซึ่งสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมและลึกลงไปกว่านั้น คือความผูกพันของคนที่มีความเชื่อที่อยู่อาศัยและต่อสู้กลางเวดล้อม ผลงานของเขาบางครั้งจะมีที่มาจากรูปทรงสถาปัตยกรรมจริงๆบ้าง แต่ดูเหมือนว่าส่วนมากจะมีที่มาจากจินตนาการของเขาเอง ผลงานชื่อ "PEOPLE WHO LIVED IN A CIRCLE" นั้น แสดงให้เห็นถึงผู้คนที่ย้ายอยู่ภายในโครงสร้างหรืออาคารที่เป็นรูปทรงกลมขนาดใหญ่ มีกำแพงล้อมรอบภายนอกเป็นรูปทรงกลมเช่นกัน ภายในกำแพงนั้นมีความหนาและเจาะเป็นช่องสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย เผยให้เห็นถึงชีวิตของคนหมู่นี้ซึ่งทำนุถุกันอยู่ภายใต้ร่มชายคาเดียวกัน โครงสร้างของกำแพงและตัวอาคารอยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์แบบและอยู่ในลักษณะของสถาปัตยกรรม มีการเลือกวัสดุธรรมชาติและอีกด้านหนึ่ง จะกำลังอยู่ในสภาพระหว่างการก่อสร้างขึ้นใหม่คล้ายจะเป็นการบอกเล่าถึงความเป็นไปของชีวิตที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น เปรียบเหมือนการดับและการเกิดใหม่ เป็นเรื่องของกาลเวลาที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของคนไม่ว่าจะอยู่ในยุคใดสมัยใดก็ตาม

“กัญญา ศัย” ผลงานของ ไชยอนันต์
ทำขึ้นในปีค.ศ. ๑๙๖๖ สีขาวผสม

ผลงานของไซมอนส์ ที่ได้รับเชิญให้ร่วมแสดงที่โอลิมปิค
พาร์ค ณ กรุงโซล เกาหลี 1988 สื่อประสม

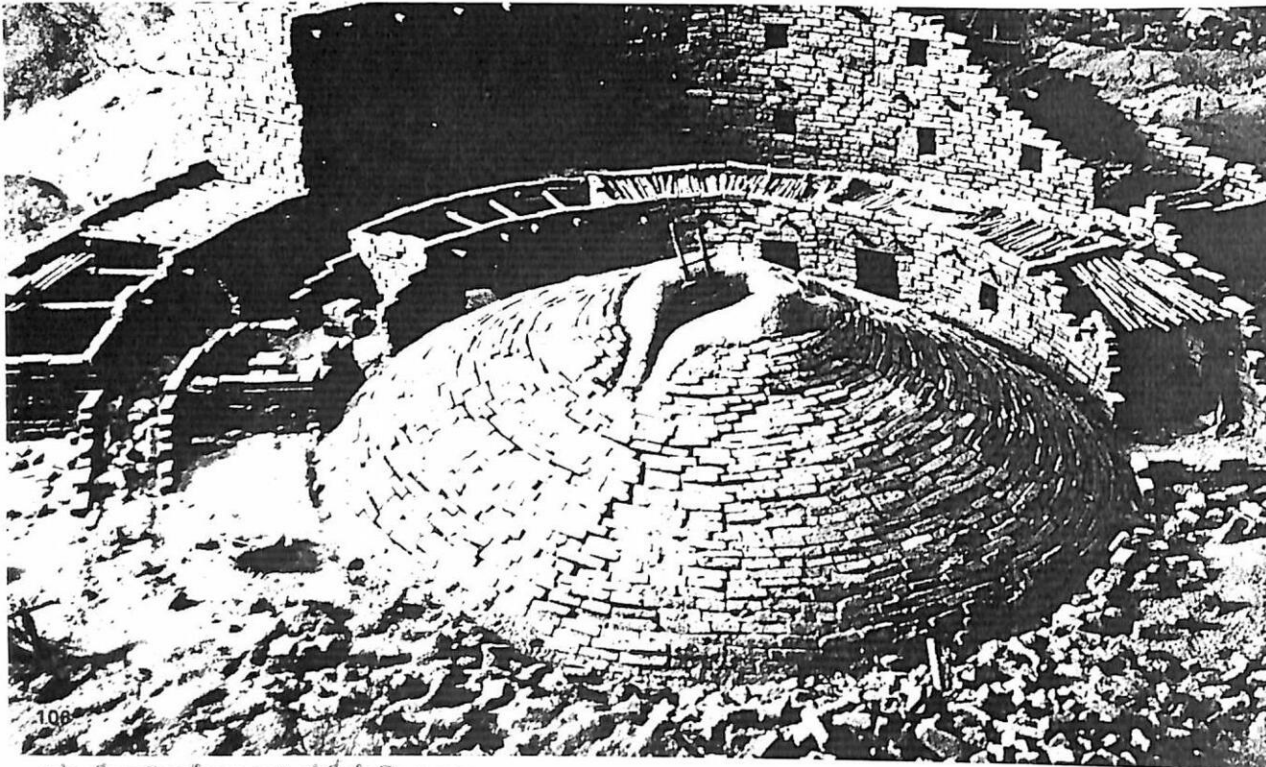
โซมอนส์สร้างสรรค์ผลงานไว้มากมายที่ต่าง ๆ แล้วแต่สภาพแวดล้อมจะอำนวยให้เขาเริ่มสร้างเมืองมนุษย์ตัวเล็ก ๆ หรือเมืองคนแคระ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 และหลังจากนั้นก็ได้สร้างสรรค์งานในแนวนี้ติดต่อยี่สิบเป็นจำนวนนับร้อย ส่วนใหญ่มักจะเป็นผลงานที่ไม่ได้สร้างขึ้นอย่างถาวร โซมอนส์โปรดปรานสร้างงานตามแหล่งชุมชนชนและตามที่สาธารณะเป็นพิเศษ เขาได้ตระเวนทำงานในเมืองต่าง ๆ มาแล้วมากมายหลายประเทศ เช่น ในนครนิวยอร์ก เบอร์ลิน ปารีส ดับบลิน เวนิส และเซี่ยงไฮ้ บนดินแดนดินใหญ่ของจีน เป็นต้น ประติมากรรมของโซมอนส์มีทั้งที่ติดตั้งบนพื้นห้องอย่างถาวรและสร้างลงบนแผ่นกระดาษที่สามารถจะโยกย้ายได้ ผลงานของเขาได้นำไปแสดงตามหอศิลป์ และพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ทั่วยุโรปและอเมริกา แต่ดูเหมือนว่า คนในยุโรปจะนิยมชมชื่นกับงานของเขามากกว่าที่อื่น ๆ

วัสดุที่โชมอนสีใช้เป็นหลักนั้น คือ ดิน เขามักจะ
ใช้ทรายผสมด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะทรายช่วยทำให้งาน
ของเขาแลดูเก่า ให้ความรู้สึกในเรื่องของกาลเวลาที่ผ่านม
นานนับปี โชมอนสีให้ความเห็นว่า ดินแต่ละชนิดแต่ละ
ประเภทนั้นมีความแตกต่างและมีลักษณะพิเศษ ซึ่งจะให้
ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกันเมื่อลอสสัมผัสดู คุณสมบัติของ
ดินเหล่านั้น บางครั้งเหมือนมีชีวิตที่สามารถจะสร้างความคิด
ในการสร้างสรรค์ให้กับเขาได้ ดินส่วนใหญ่ที่เขาใช้นั้นมัก
จะเป็นดินผสม ไม่ใช่ดินซึ่งรอนให้บริสุทธิ์แล้ว ดินเหล่านั้น
สามารถจะเก็บได้นานนับปี โชมอนสีนิยมผสมดินผง
เพราะเหตุว่าดินผงมักจะผสมกับน้ำได้ดีที่สุด นอกจากนี้
สีของดินก็มีความสำคัญด้วย ดินสีแดงให้ความรู้สึกในเรื่อง
ชีวิตและพลังดินแดงนั้นในสมัยอารยะ จะพบว่าปรากฏอยู่

ตามหลุมฝังศพเสมอ เชื่อกันว่าคงมีความหมายถึงชีวิต
หรือพลังเช่นกัน ไชมอนสันนิษฐานไว้ต้นสี่แดงทำเป็นส่วนของ
พื้นดินหรือพื้นโลก ส่วนดินสีเทาซึ่งให้ความรู้สึกแข็งแรง
ดูเหมือนหินนั้น เขามักจะนำมาประกอบเป็นตัวละครบิตย-
กรรม ไชมอนส์ชอบสะสมทั้งดินและทรายจากส่วนต่าง ๆ
ของโลก เขามีประสบการณ์อยู่กับดินมาตั้งแต่สมัยที่ยัง
เป็นเด็ก และตัวเขาเองก็เป็นศิลปินคนหนึ่ง ซึ่งมีพรสวรรค์
และมีฝีมือในด้านการปั้นรูปเหมือนจากดินด้วย

นอกจากดินและทรายที่โซมอนส์ใช้เป็นอุปกรณ์หลักในการทำงานของเขาแล้ว เขายังใช้ปูนขาวผสมกับกาวยืดหนึ่งซึ่งทำให้เหลวได้ด้วยการผสมน้ำ ปูนขาวนี้มิใช่สำหรับใช้อุดรูขนาดจั่วแต่ละก่อนมาจุ่มก่อนที่จะนำไปเรียงกันและก่อให้เกิดเป็นรูปทรงขึ้น วิธีการเรียงอิฐของโซมอนส์ เป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และมีความละเอียดพิถีพิถันเป็นพิเศษ เขาต้องใช้ไข่มเล็ก ๆ คืออิฐแต่ละก้อนแล้วนำมาเรียงกันอย่างประณีตบรรจง โซมอนส์ผลิตอิฐเหล่านั้นด้วยตนเอง เขามักจะทำงานเป็นจำนวนมาก คือทำเป็นอิฐแผ่นใหญ่เสียก่อนแล้วใช้ลูกกลิ้งชนิดหนึ่งซึ่งมีความคมตัดให้เป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ อิฐที่เขาผลิตขึ้นนั้นมีทั้งอิฐสีแดงและอิฐสีเทา ในห้องทำงานของโซมอนส์มักจะเต็มไปด้วยถุงพลาสติกและกระป๋องนานาชนิด เพื่อเอาไว้เป็นภาชนะบรรจุดินชนิดต่าง ๆ ดินเหล่านั้นมักเป็นดินที่เขาสะสมและได้มาจากการเดินทาง

เมืองจำลองเล็ก ๆ ที่เขมอนด์สร้างขึ้นนั้น มักจะ
ดูมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ จะเห็นได้จากรูปทรงและ
ส่วนละเอียดต่าง ๆ เช่น วิธีการก่อสร้าง การเรียงอิฐ
การแสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของคนในสมัย
โบราณ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของหัตถุอาคัย สถาปัตยกรรมหรือ
ความเป็นอยู่

"ผู้คนซื้ออาหารอยู่ในวงกลม" ทำขึ้นในปีค.ศ. 1976.

สื่อประสม

ขณะนี้ผมมีอายุได้ 37 ปี จบการศึกษาศิลปะจากเบิร์คเลย์และรีเกอริส เคยเป็นอาจารย์สอนศิลปะมาก่อน การสร้างสรรค์ผลงานของผมจะได้รับแรงบันดาลใจจากคนรอบข้าง ผมได้รับเงินจากเอกชน มูลนิธิ พิพิธภัณฑ์และรัฐบาล อยู่เนืองนิจ ความฝันของผมในเวลานี้คือการสร้างเมืองลอยน้ำขนาดใหญ่ เขาชอบจินตนาการถึงการเคลื่อนย้ายของกลุ่มคนจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งโดยทางน้ำเสมอ

ผมสนใจนิยามสร้างผลงานของชาวตามทีลารณะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามท้องถนน ทั้งนี้เป็นเพราะปฏิกิริยาของผู้คนที่เห็นเหตุการณ์ทำงานของเขาเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ระหว่างที่เขาทำงานนั้นเขามักจะได้ยินได้ฟังคำตามประหลาด ๆ จากคนดูอยู่เป็นประจำ และเขาเองก็สนุกสนานเพลิดเพลินไปกับคำตามของคนเหล่านั้นด้วย บ่อยครั้งเขาจะถามผู้ดูว่า สิ่งก่อสร้างเล็ก ๆ ที่เขากำลังทำอยู่นั้นเหมือนอะไร คำตอบส่วนใหญ่จะเป็นคำตอบที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม และภูมิหลังของผู้ดูทั้งสิ้น เช่น พวกที่เป็นชาวเปอร์โตริกัน ก็มักจะบอกว่าเหมือนสถาปัตยกรรมหรือที่อยู่อาศัยของพวกเขา หากเป็นชาวอเมริกันก็มักจะ

บอกว่าเหมือนบ้านหรือที่อยู่อาศัยของพวกเขาอินเดียแดงทางแถบตะวันตกเฉียงใต้ เป็นต้น ผมสนใจมีประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาสามารถจะนำมาเล่าให้ฟังได้โดยไม่เบื่อ เช่น ในขณะที่เขาไปสร้างลวดลายในประตูดอมนั้น ก็เกือบจะถูกจับตัวไปในฐานต้องสงสัยจากการทำร้ายพวกก่อการร้าย และเมื่อครั้งที่เดินทางไปประเทศจีนนั้น เขาได้พยายามขออนุญาตจากทางการของจีนหลายครั้งหลายคราที่จะสร้างสรรค์ผลงานในที่สาธารณะแห่งหนึ่ง แต่ปรากฏว่าไม่เคยได้รับอนุญาตเสียทีเพราะเหตุว่าไม่มีใครต้องการจะรับผิดชอบในการขออนุญาตครั้งนี้ ครั้นเมื่อผมสนใจตัดสินใจสร้างงานโดยไม่รอการได้รับอนุญาตจากทางการกลับปรากฏว่าเขาถูกห้อมล้อมด้วยฝูงชนซึ่งมายืนให้กำลังใจอยู่เต็มไปหมด ผมสนใจในความเห็นว่าท้องถนนเป็นสถานที่ที่นักคิดมาก เนื่องจากมีความแตกต่างจากห้องแสดงงานตามหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์โดยสิ้นเชิง การสร้างงานตามท้องถนนทำให้เขาได้รู้จักและได้สัมผัสกับผู้คนมากมายหลายชาติหลายภาษา แต่เป็นที่น่าสนใจว่าผลงานที่สร้างขึ้นตามท้องถนนนั้นมักจะไม่มีใครทนถาวร อาจอยู่ได้เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

ขนาดและความสูง สภาพดินฟ้าอากาศ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความสำนึก ตลอดจนความรับผิดชอบของคนดูและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านไปมาด้วย

ผลงานของผมทำให้ผมรู้สึกในเรื่องของสถานที่จริง ซึ่งดูราวกับมีผู้คนอาศัยอยู่จริง และมักจะแฝงไว้ซึ่งความรู้สึกแบบอนาธิปไตย ผลงานส่วนใหญ่ที่สร้างไว้ อย่างถาวรนั้น มักมีโครงสร้างในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น สถาปัตยกรรมที่มีรูปทรงเป็นครึ่งวงกลม มีความน่าสนใจคล้ายเป็นสัญลักษณ์ของสตรีเพศหรือความเป็นมารดาผู้ให้กำเนิดและส่วนที่มีลักษณะเป็นทรงสูง คล้ายหอคอยนั้น มีรูปทรงคล้ายสิ่งศักดิ์ทางแถบตะวันออก อาจกล่าวได้ว่าประติมากรรมอันมีที่มาจากอารยธรรมในอดีตของผมมีลักษณะเหมือนกับการสะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการและความฝัน มีความลึกซึ้งและมีชีวิตอย่างประหลาด ผลงานของศิลปินผู้นี้ ค่อนข้างจะทำนายผู้ดูให้ติดตามและคำนึงถึงกาลเวลา ตลอดจนอารยธรรมในสมัยอดีตกาลได้อย่างดีทีเดียว.

ผ.ศ.สมพร รอดบุญ

เอกสารอ้างอิง

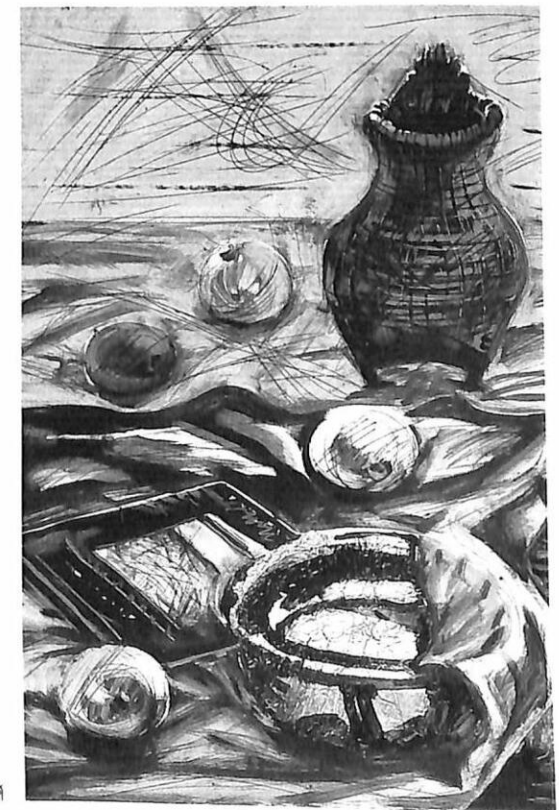
CASTLE TED ART IN ITS PLACE GEO V 13 SEP 1982

นายเนติกร ชินโย

นายพงศ์พันธ์ ภูพงษ์

นายสุทธเขต เกียรติขุนทด

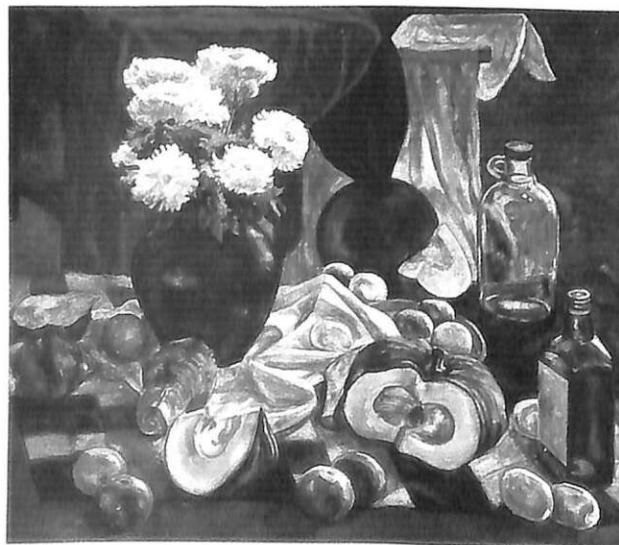

นายอภกรณ์ หล่อวัฒนา

นายวรสันต์ สุภาพ

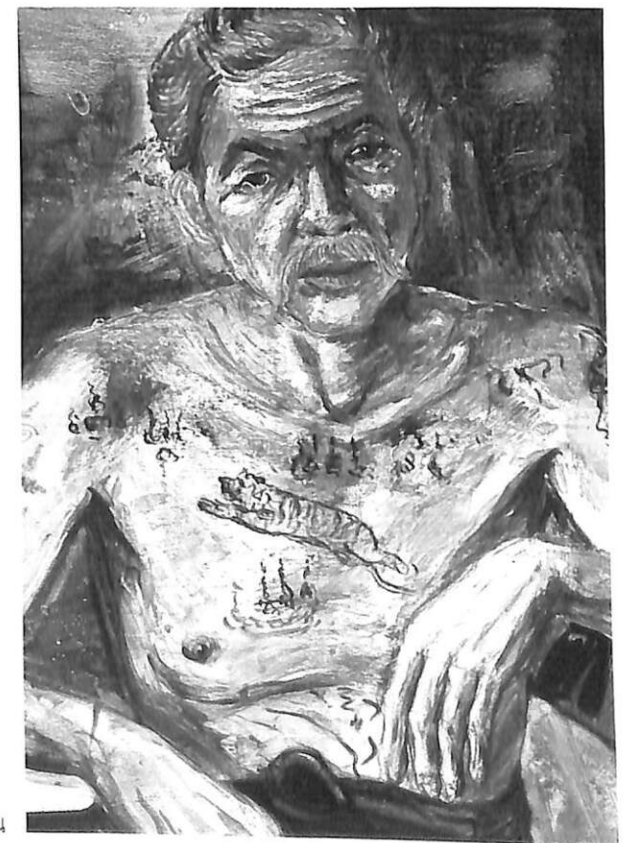
นายวรสันต์ สุภาพ

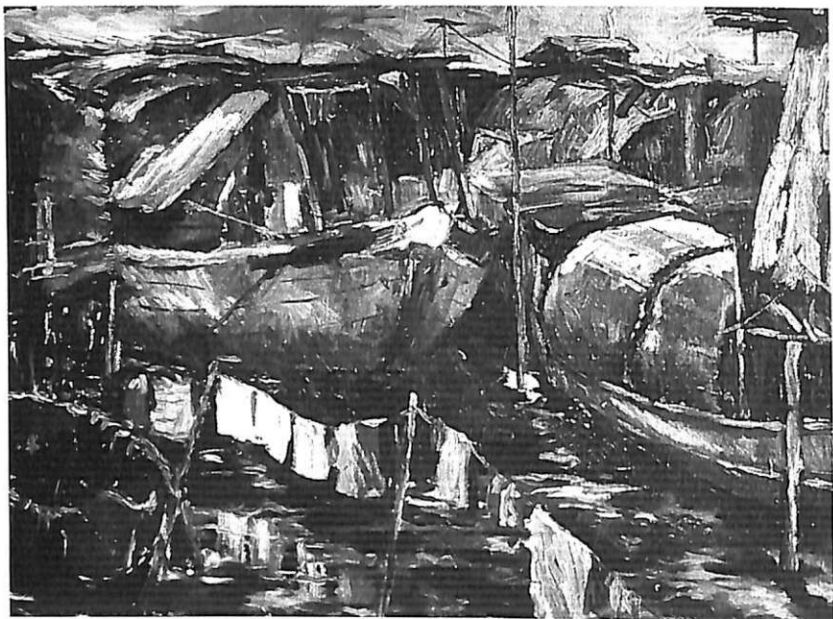
นายพงษ์ศักดิ์ จันทางษ์

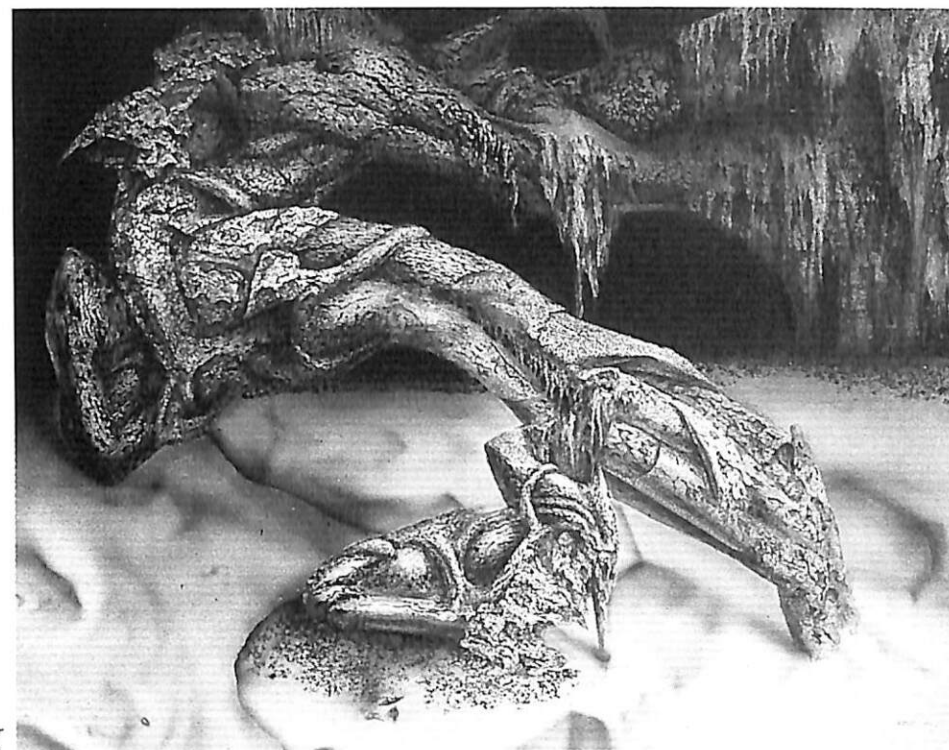
นายพงษ์ศักดิ์ จันทางษ์

นายธีระวุฒิ สำเภาเงิน

นายพงษ์ธร สุธรรมวิจิตร

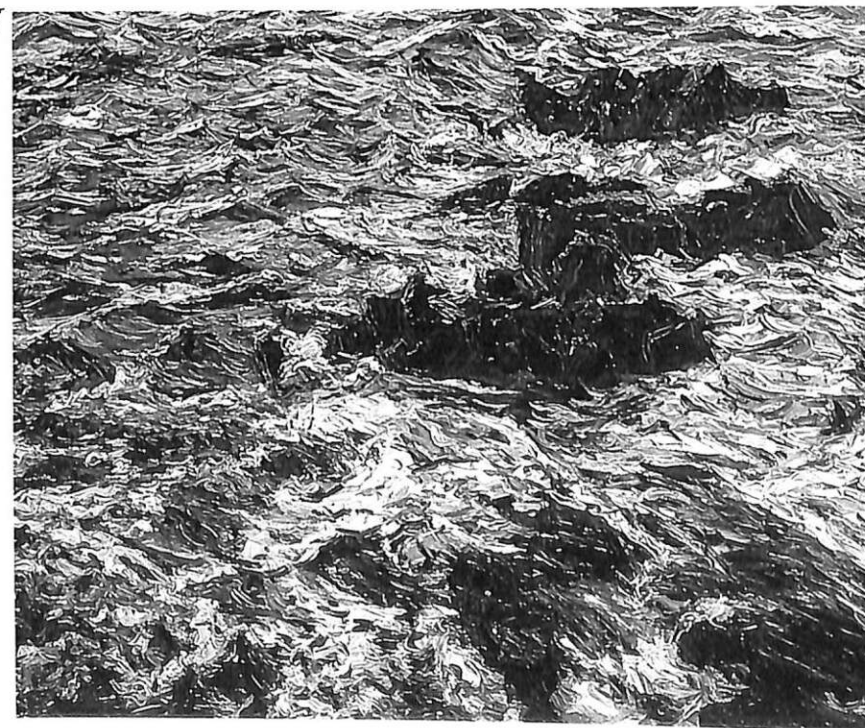
นายวัฒนา ทิพย์วัฒน์

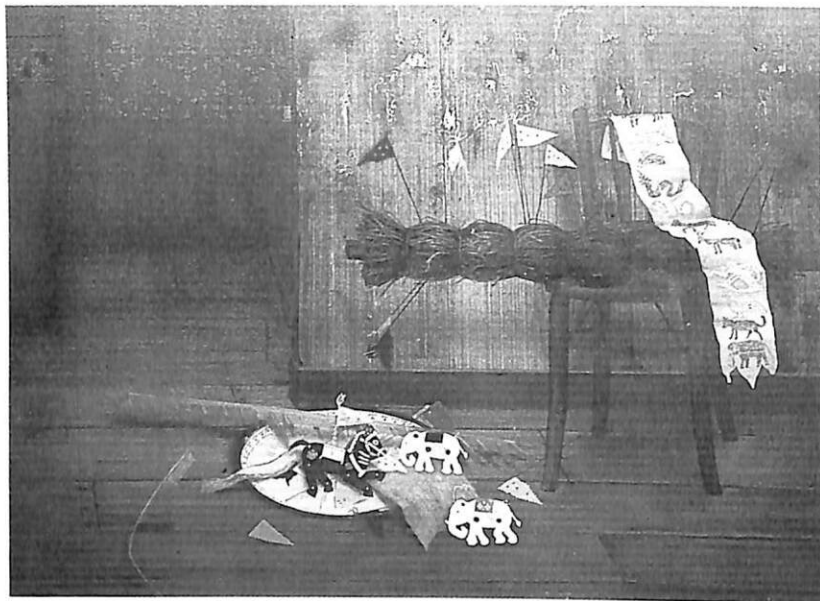
Rama IX Art Museum Foundation

นายกำศักดิ์ อติพิบูลย์สิน

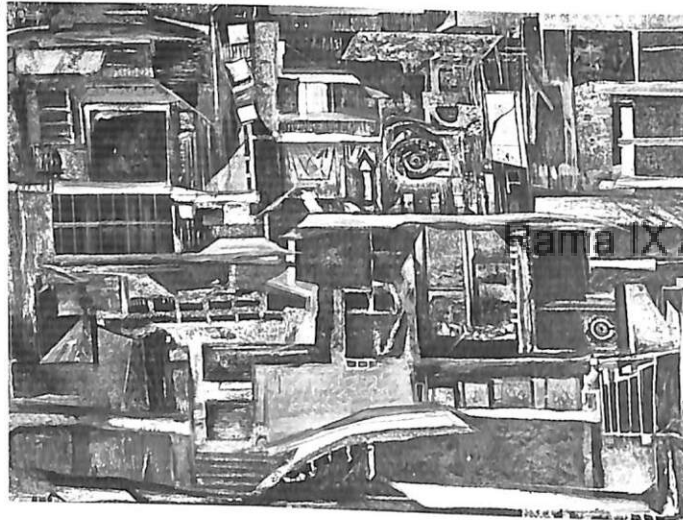
นายวีระศักดิ์ พนมรมย์

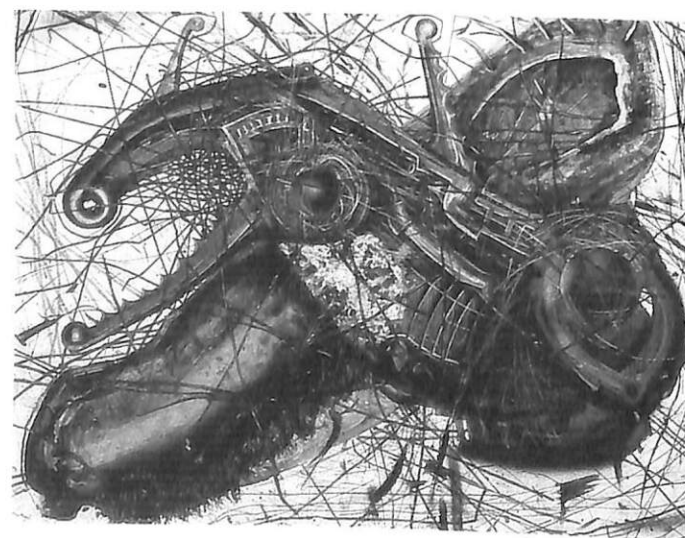
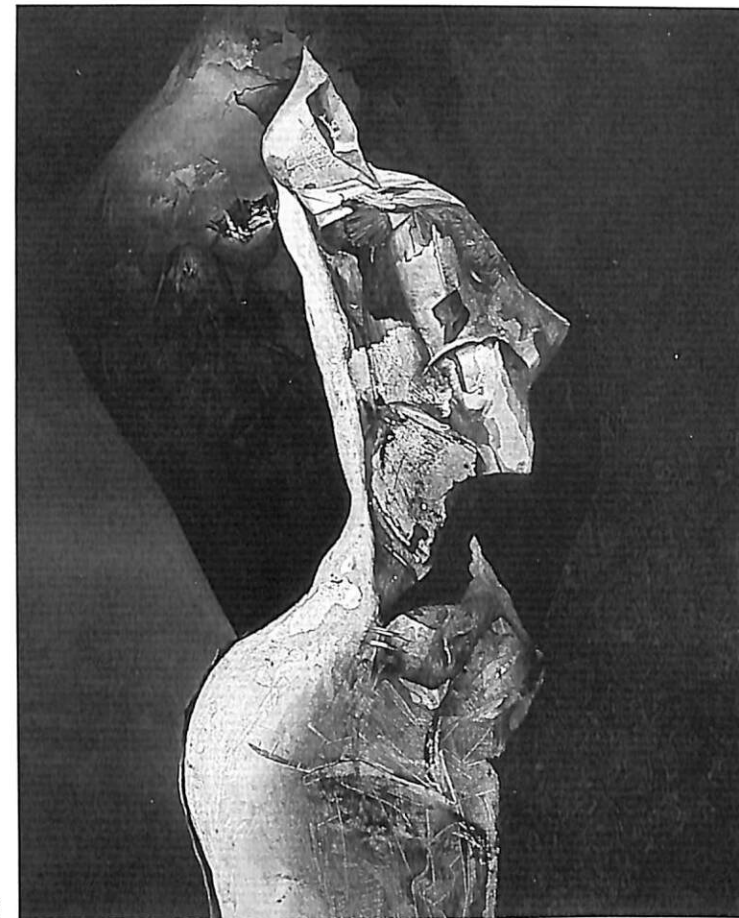
นายถวัลย์ ปรมาณ

นายจำนงค์ ธนวนิชกุล

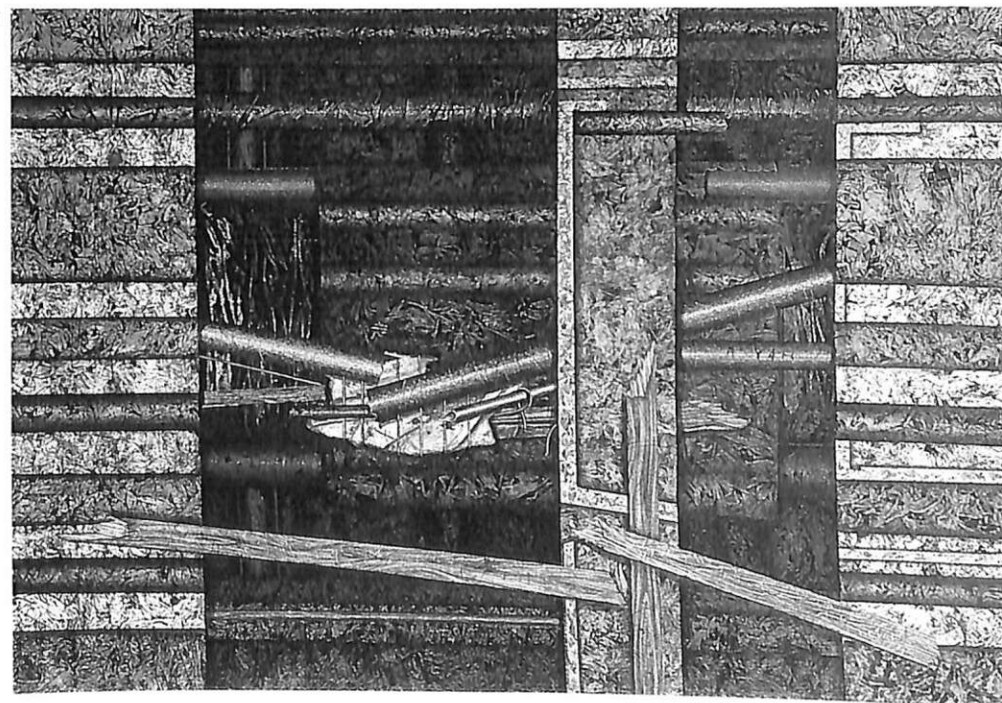
Rama IX Art Museum Foundation

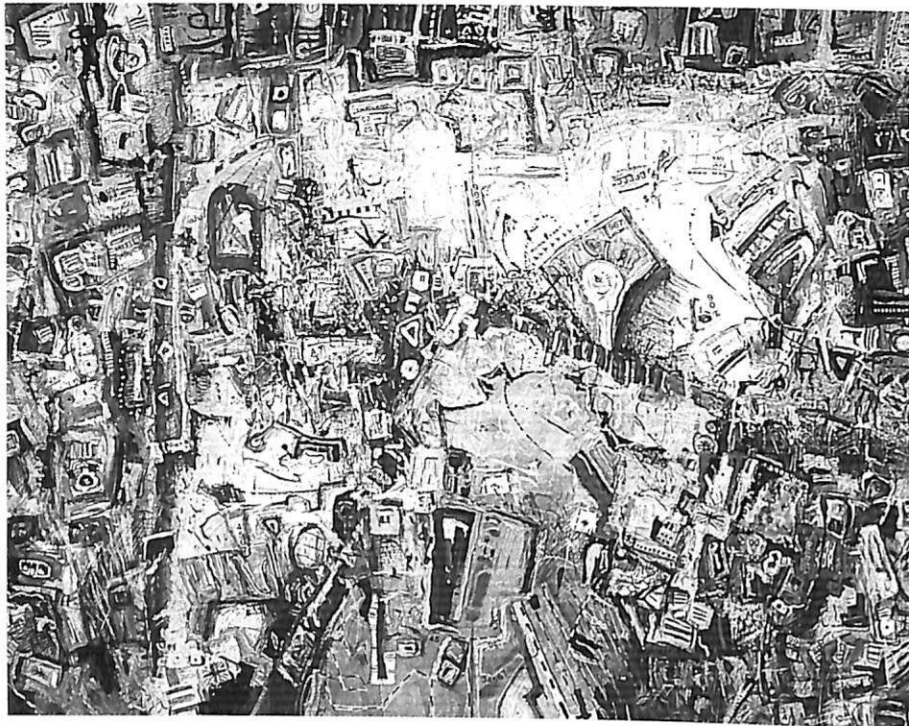
นายสราวุธ ตันนิกุล

นายสมศักดิ์ ชุมกุนท์

นายไพศาล เกาวีเศษ

นายพรชัย นิมกุลเสถียร

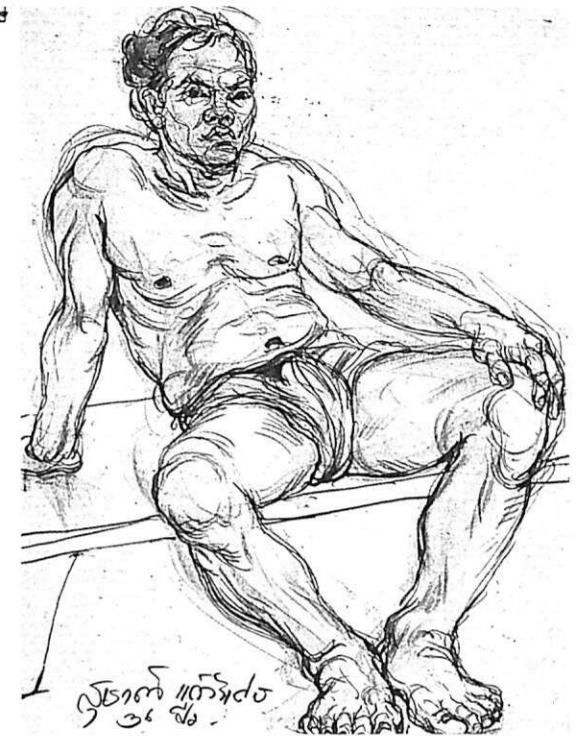
นายโอกาส ไซตพันธ์วานนท์

Rama IX Art Museum Foundation

DRAWING

วาดเส้น

นายสุชาติ แก้วพิเศษ

A ๗๓ ๓ นายฟิลิต ประทุมชาติ

นายสิทธิรัตน์ ศรีพฤษชาติ